

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/89/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1711211500
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Chalupka
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1711211500.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Chalupku a členov senátu JUDr. Juraja Považana a JUDr. Janky Richterovej v právnej veci žalobcu: Slovenská kancelária poisťovateľov, IČO: 36 062 235, so sídlom: Trnavská cesta 82, Bratislava, v zast.: JUDr. Ján Mišura, advokát, so sídlom Záhradnícka 27, Bratislava, proti žalovaným: 1/ I. N., T. XX.X.XXXX, H.: G.T. XXXX/XX, V. C. S., 2/ N. W., T. XX.XX.XXXX, H.: H. X, H., v zast.: JUDr. Jozefa Dudovičová, advokátka, so sídlom: Pernecká 37, Bratislava, o zaplatenie 118.643,54 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Pezinok, č.k. 4C/72/2013-563 zo dňa 13.04.2017, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie sumy 58 571,77 eur, úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 8 897,- eur od 5.7.2016 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 49 674,77 eur od 5.7.2016 do zaplatenia zastavil. V časti konania, ktoré bolo zastavené, súd priznal žalobcovi nárok na plnú náhradu trov konania. Žalovaným 1/ a 2/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 14 169,60 eur a úroky z omeškania:

- zo sumy 8 847,-eur vo výške 9% ročne od 8.1.2011 do 4.7.2016,
- zo sumy 54 090,60 eur vo výške 9% ročne od 22.3.2011 do 4.7.2016,
- zo sumy 4 365,83 eur vo výške 5% ročne od 5.7.2016 do zaplatenia,
- zo sumy 10 818,12 eur vo výške 9% ročne od 24.3.2011 do zaplatenia,
- zo sumy 11,28 eur vo výške 5,05% ročne od 28.10.2014 do zaplatenia,
- zo sumy 30 149,24 eur vo výške 5,05% ročne od 3.12.2015 do zaplatenia, do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobu vo zvyšku zamietol. Súd v časti konania o veci samej priznal žalovaným 1/ a 2/. nárok na pomernú časť náhrady trov konania. Žalovaným uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť na účet Okresného súdu Pezinok súdny poplatok vo výške 850,- eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil podľa § § 144, § 145 ods. 1, 2, § 146, § 228 C.s.p., § 1 ods. 2, § 420 ods. 1, 3, § 427 ods. 1, 2, § 428, § 438 ods. 1, § 439, § 441, § § 449 ods. 1, 3, § 517 ods. 1, 2, § 563 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1, § 4 ods. 1, 2 Zákona NR SR č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, § 20 ods. 2 písm. a/, § 24 ods. 2 písm. b/, § 24a ods. 4 osobit. zákona, kancelária spravuje poisťný garančný fond a vecne tým, že žalobou zo dňa 19.8.2011, doručenou súdu prvej inštancie dňa 22.8.2011, v znení ostatnej zmeny žaloby, pripustenej uznesením č.k.: 4C/72/2013-503 zo dňa 29.7.2016 sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovaným v 1. a v 2. rade povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 118.643,54 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 8.897,- eur od 8.1.2011 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy

54.090,60 eur od 22.3.2011 do zaplataenia, úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 10.818,12 eur od 24.3.2011 do zaplataenia, úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 1.350,- eur od 20.8.2011 do zaplataenia, úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 880,10 eur od 7.3.2014 do zaplataenia, úrokom z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 41.107,72 eur od 30.10.2015 do zaplataenia a úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 1.500,- eur od 1.7.2016 do zaplataenia.

3. Písomným podaním zo dňa 6.3.2014 žalobca rozšíril žalobu o sumu 880,10 eur s prísl., ktorú vyplatil z garančného fondu dňa 15.10.2013. Písomným podaním zo dňa 29.10.2015 žalobca rozšíril žalobu o sumu 38 877,60 eur s prísl., ktorú vyplatil z garančného fondu dňa 22.5.2015, pozostávajúcu zo sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 27 324,23 eur, úrokov z omeškania vo výške 8 728,36 eur a bolestného vo výške 2 825,01 eur a o sumu 2 230,12 eur, vyplatených dňa 2.6.2015 ako náklady za vedenie súdneho sporu.

4. Až v písomnom podaní zo dňa 9.12.2015, na výzvu súdu, žalobca špecifikoval jednotlivé plnenia tak, že z poisťného garančného fondu poskytol:

- sumu 8 847,- eur dňa 29.10.2010 - bolestné poškodenému I. R. a sumu 50,-eur - poplatok za vyhotovenie posudku o bolestnom znalcovi MUDr. Papšovi
- sumu 54 090,60 eur dňa 10.2.2011- za sťaženie spoločenského uplatnenia poškodenému I. R.
- sumu 10 818,12 eur dňa 21.2.2011- za sťaženie spoločenského uplatnenia poškodenému I. R.
- sumu 1 350 eur dňa 4.5.2011- na účet Okresného súdu Bratislava II. na základe uznesenia č.k.: 52C 135/2010-92 zo dňa 13.4.2011, ako preddavok na trovy znaleckého dokazovania; uplatňuje si ako náklady, súvisiace s preukázaním výšky škody, na ktoré má poškodený nárok z poistenia zodpovednosti
- sumu 880,10 eur dňa 15.10.2013 - regres zdravotnej poisťovne - náhrada nákladov zdravotnej starostlivosti, poskytnutej poškodenému za obdobie 7.7.2010 - 2.4.2012
- sumu 38 877,60 eur dňa 22.5.2015 vyplatenú na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava II. č.k.: 52C 135/2010-205 zo dňa 21.12.2012, pozostávajúcu z: 2 825,01 eur bolestného; 27 324,23 eur sťaženie spoločenského uplatnenia vrátane zvýšenia náhrady; 8 728,36 eur úrokov z omeškania z bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia
- sumu 2 230,12 eur dňa 2.6.2015 náklady súdneho konania na Okresnom súde Bratislava II. sp. zn. 52C 135/2010 /suma 2 049,83 eur ako súdny poplatok, nakoľko poškodený, ako navrhovateľ súdneho konania, bol od poplatku oslobodený a suma 180,29 eur trovy konania štátu/.

5. Ako listinné dôkazy predložil súdu čestné prehlásenia I. G. a Q. K. /./, podľa zhodného obsahu ktorých sa mali všetci / U. R., I. R., I. N., N. W., W. Ď., I. G. a M. J./ baviť dňa 4.-5.7.2008 na diskotéke v Ivanke pri Dunaji pri jednom stole a vzájomne si objednávať a požívať alkoholické a nealkoholické nápoje a niečo po polnoci sa všetci okrem I. G. zdvihli a odišli preč. Rozsudok Okresného súdu Bratislava II. nie je pre žalovaného v 2. rade záväzný, nakoľko nebol jeho účastníkom a netýka sa jeho osobného stavu. Okrem námietky výšky spoluzavinenia poškodeného neuznáva a namieta položky: sumu 50,-eur, vyplatená znalcovi MUDR. Papšovi s odôvodnením, že ide o svojvoľný posudok, vyžiadaný žalobcom, resp. spracovateľom poisťnej udalosti; sumu 10 818,12 eur, ktorá bola poškodenému vyplatená ako 20%-né navýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia na základe dohody poisťovne s poškodeným, ktorú dohodu nemá k dispozícii; sumu 1 350,-eur s tým, že nešlo o povinnosť plniť poškodenému, ale išlo o náklady žalobcu ako protistrany v súdnom konaní; sumu 880,10 eur s odôvodnením, že žalobca vyčíslenie zdravotnej poisťovne bez ďalšieho akceptoval, hoci je nejasné a či vôbec bola táto starostlivosť poškodenému poskytnutá; v rámci sumy 38 887,60 eur namieta sumu 8 728,36 eur úrokov z omeškania s tým, že rozsudok Okresného súdu Bratislava II. bol právoplatný v roku 2013 a žalobca plnil až v roku 2015, teda sám zavinil vznik povinnosti platiť tak vysoké úroky z omeškania. Táto položka nie je v priamej príčinnej súvislosti so vznikom škody. Položku 2 230,12 eur nenamieta. Namietol dôvodnosť žaloby v časti o zaplataenie úrokov z omeškania z tých súm, vo vzťahu ku ktorým žalovaný v 2. rade nebol vyzvaný a dozvedel sa o nich až z doručenej žaloby a ďalej namietol všetky úroky z omeškania od 18.2.2016, lebo odročenie minulého pojednávania nezavinil. Žalovaný v 2. rade sa v konaní pred súdom stotožnil s vyjadrením svojho právneho zástupcu a vyjadril ľútosť nad tým, čo sa stalo. Doteraz žalobcovi neplnil z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov. Svedok I. R. /poškodený/ v konaní vypovedal, že s tými, ktorí boli prítomní pri nehode, v čase pred nehodou, požívali na diskotéke dňa 5.7.2008 alkoholické nápoje. Vedel, že žalovaný v 2. rade mal niečo vypité, ale nie až tak, že nezvládne tú cestu. O odvoz žalovaného v 2. rade požiadal jeho brat U. R.. On nemal vo vozidle vlastnú sedačku, sedel bratovi na kolenách za vodičom, nebol pripútaný. Celkovo bolo vo vozidle 6 osôb, on bol posledný, ktorý do vozidla nastúpil. Vodič išiel veľmi rýchlo, kričali na neho, aby spomalil. Svedkyňa W. Ď., zúčastnená na

dopravnej nehode, v konaní vypovedala, že až keď s bratmi R.I. vyšla z baru von a sadala do vozidla žalovaného v 1. rade, si všimla, že má vypité. Na diskotéke so žalovanými v 1. a 2. rade nebola v kontakte a preto ich ani nevidela piť alkohol. Q. K., pracujúci ako čašník v bare D. C. D. V. C. S. v čase dopravnej nehody, v konaní vypovedal, že má vedomosť o tom, že partia /žalovaní v 1. a 2. rade, I. Z. U. R. a nejaké dievčatá/, ktorá pila v bare alkohol, mala v Zálesí dopravnú nehodu. V bare boli spolu za jedným stolom a všetci popíjali alkohol. Podľa čl. 2 ods. 1,2,3 C.s.p. ochrana ohrozených alebo porušených práv a právo chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Ak sa spor na základe prihliadnutia na prípadné skutkové a právne osobitosti prípadu rozhodne inak, každý má právo na dôkladné a presvedčivé odôvodnenie tohto odklonu.

6. Vykonaným dokazovaním v prejednávanej veci mal súd preukázané splnenie zákonných predpokladov vzniku zodpovednosti z vôle žalobcu označených oboch žalovaných /viď cit. rozsudok NS SSR sp. zn. Cz 101/77 zo dňa 27.9.1977, ako aj R 3/1984/, za škodu, spôsobenú poškodenému dňa 5.7.2008: porušenie právnej povinnosti žalovaným v 1. rade /prevádzateľom vozidla, ktorým bola spôsobená škoda/, uložení mu ust. § 3 ods. 1 Zákona NR SR č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla /neuzatvorenie zmluvy o povinnom zmluvnom poistení/; žalovaným v 2. rade /vodičom vozidla, ktorým bola spôsobená škoda/, spočívajúce v existencii takého úkonu, ktorý je v rozpore s objektívnym právom, uvedenej v rozsudku Okresného súdu Pezinok sp. zn. 3T 81/2013 zo dňa 29.5.2013, právoplatnom dňa 29.5.2013, ktorým bol žalovaný v 2. rade uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1,2 písm. a/ Tr. /; existenciu škody na zdraví, a to bolestného vo výške 11 672,01 eur /970 bodov x 13,37 eur - 10% spoluúčasť poškodeného/, sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 61 488,63 eur /5110 bodov x 13,37 eur - 10% spoluúčasť poškodeného/ + 30 744,32 eur mimoriadneho zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia, ako bola ustálená právoplatným rozsudkom Okresného súdu Bratislava II., žalovanými v 1. a 2. rade v tomto konaní nesporená a vecných nákladov na liečenie /zdravotnú starostlivosť/ vo výške 21 284,84 eur /čl. 321 spisu/; zákonný predpoklad príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti žalovaným v 2. rade /vodičom/ a škodou na strane žalobcu, t.j. vzťah príčiny a následku, preukázaný právoplatným rozhodnutím Okresného súdu Pezinok sp. zn. 3T 81/2013 zo dňa 29.5.2013, /z právneho hľadiska/, ktorým bol súd viazaný v tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal, v tom, že konaním žalovaného v 2. rade /inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví tým, že porušil dôležitú povinnosť, uložení mu ust. § 4 ods. 3 písm. b/ a § 15 ods. 1 Zák. NR SR č. 315/1996 Z. z. o cestnej premávke/, v rozpore s objektívnym právom, vznikla poškodenému škoda. V tomto smere sa súd vysporiadal s obranou žalovaného v 2. rade, spočívajúcou v tvrdení, že jednou z príčin vzniku škody bolo: nasadenie poškodeného do predmetného vozidla s vedomím, že vodič /žalovaný v 2. rade/ pred jazdou požíval alkoholické nápoje/, nepripútanie sa bezpečnostným pásom vo vozidle v čase jazdy, s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu tak, že túto obranu vyhodnotil ako dôvodnú v tomto konaní čiastočne v tom, že vykonaným dokazovaním /výsluchom svedkov: samotného poškodeného a K./, mal za preukázané, vzhľadom na okolnosti, predchádzajúce nasadeniu poškodeného do vozidla žalovaného v 1. rade, že poškodený mal vedomosť o tom, že žalovaný v 2. rade požíval bezprostredne pred jazdou alkoholické nápoje a napriek tejto skutočnosti, podceniac skutočnosť, že vodičské schopnosti žalovaného v 2. rade mohli byť a zrejme aj boli významným spôsobom ovplyvnené a z toho vyplývajúce potenciálne riziko, do vozidla nastúpil. Navyiac, ak počas jazdy osoby, prítomné vo vozidle, vrátane poškodeného, zaregistrovali riskantnú jazdu vodiča a napriek tomu v jazde pokračovali, sa poškodený podieľal na vzniku škody prinajmenšom v rozsahu ďalších 30%. Mieru spoluzavinenia škody poškodeným následkom nepoužitia bezpečnostného pásu vyhodnotil už Okresný súd Bratislava II. /podielom 10%/. Skutočnosť, že poškodený bol šiestou osobou vo vozidle, podľa názoru súdu nebola v príčinnej súvislosti so vznikom škody. vzhľadom na konštrukciu právnej úpravy prečinu ublíženia na zdraví /podľa § 157 ods. 1,2 písm. a/ Tr. zákona, je tento trestným činom z nedbanlivosti /vedomá nedbanlivosť v zmysle § 16 písm. a/ Tr. zák., ktorú právnu domnienku žalovaný v 2. rade v tomto konaní nevyvrátil. Objektívna zodpovednosť žalovaného v 2. rade, ako prevádzkovateľa vozidla, ktorým bola škoda poškodenému spôsobená, vyplýva z cit. ust. § 427 ods. 1,2 Obč. zákonníka.

7. V zmysle vyššie uvedeného, pri neexistencii povinného zmluvného poistenia osobného motorového vozidla, ktorým bola poškodenému spôsobená dňa 5.7.2008 škoda, žalobca dôvodne plnil poškodenému, poukazom spracovateľovi poistnej udalosti, ktorý priamo plnil poškodenému, jeho

nároky v zmysle cit. ust. § 4 ods. 2 písm. a/ Zákona NR SR č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v spojení s cit. ust. §§ 444 a 449 ods. 1,2 Obč. zákonníka a to: bolestné, ktoré plnil dňa 29.9.2010 vo výške 8 847,-eur, v ktorej časti /istina a časť príslušenstva/ vzal žalobu späť, ďalej dňa 22.5.2015 vo výške 2 825,01 eur; sťaženie spoločenského uplatnenia a jeho mimoriadne zvýšenie dňa 10.2.2011 vo výške 54 090,60 eur, dňa 21.2.2011 vo výške 10 818,12 eur a dňa 22.5.2015 vo výške 27 324,23 eur; náhradu nákladov liečenia /náklady zdravotnej starostlivosti dňa 15.10.2013 vo výške 11,28 eur /ide o rozdiel medzi žalobcom poukázanou sumou náhradného poistného plnenia vo výške 880,10 eur a Okresným súdom Pezinok právoplatne priznanou Všeobecnej zdravotnej poisťovni sumou 21 273,56 eur. Celková suma náhradného poistného, vyplatená žalobcom z poistného garančného fondu v rozsahu nárokov, taxatívne vymedzených v ust. § 4 ods. 2 písm. a/ Zákona NR SR č. 381/2001 Z.z., v súvislosti s ktorými prichádza do úvahy nárok žalobcu na ich náhradu voči žalovaným, súd ustálil sumou 103 916,24 eur. V súlade s vyššie uvedeným vyhodnotením podielu spoluzodpovednosti aj poškodeného za vznik škody v rozsahu 30 %, súd potom túto sumu krátil o sumu 31 174,87 eur. Náhrada vyplateného poistného plnenia čo do výšky istiny tak bola dôvodná, zákonná a majúca oporu vo vykonanom dokazovaní, vo výške 72 741,37 eur, resp. v dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby vo výške istiny 58 571,77 eur, vo výške 14 169,60 eur, na zaplatenie ktorej súd žalovaných solidárne zaviazal.

8. Vo zvyšku o zaplatenie istiny súd žalobu ako nedôvodnú, nemajúcu oporu v prísl. právnych predpisoch, ani vykonanom dokazovaní, zamietol. Nároky žalobcu na náhradu nákladov, vynaložených spracovateľom poistnej udalosti na lekársky posudok, na náhradu nákladov, vynaložených žalobcom, ako stranou sporu v konaní pred Okresným súdom Bratislava II. /preddavok na odmenu znalca, trovy štátu, súdny poplatok, vrátane ich príslušenstva/, rovnako ani náhrada vyplatených úrokov z omeškania, nie sú nárokmi v zmysle § 4 ods. 2 písm. a/ Zákona NR SR č. 381/2001 Z.z., vo vzťahu k žalovanému v 1. rade a ani nárokmi samotného poškodeného voči škodcom /žalovaným v 1. a 2. rade/, nakoľko tu absentuje jeden zo základných predpokladov zodpovednosti za škodu - priama a bezprostredná príčinná súvislosť medzi vznikom škody a protiprávnym konaním žalovaných v 1. a 2. rade. Navyiac, pokiaľ ide o nárok ohľadom vyplatených úrokov z omeškania /suma 8 728,36 eur s prísl./, už Okresný súd Bratislava II. konštatoval, že žalobca neposkytol poškodenému náhradné poistné plnenie v zákonnej lehote v zmysle § 24a ods. 4 veta prvá Zák. NR SR č. 381/2001 Z.z., podľa ktorého bol povinný poskytnúť poškodenému náhradné poistné plnenie, alebo poskytnúť písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť, alebo pre ktoré znížila náhradné poistné plnenie do dvoch mesiacov odo dňa uplatnenia nároku na náhradné poistné plnenie, pričom poškodený si tento nárok uplatnil už dňa 19.10.2009, teda sám žalobca si svoju zákonnú povinnosť nesplnil a nie je dôvod jemu takto vzniknuté náklady mu priznať na ťarchu žalovaných v 1. a 2. rade.

9. K delenej zodpovednosti žalovaných v 1. a 2. rade súd nevzhladol žiaden zákonný dôvod. Pokiaľ žalovaný v 2. rade argumentoval svojou nepriaznivou finančnou situáciou, ktoré tvrdenie inak nijak nepreukázal, toto súd, vzhľadom na výšku priznaného plnenia zohľadnil pri určení lehoty na plnenie 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku v súlade s ust. § 232 ods. 2,3 C.s.p.

10. Pokiaľ žalovaný v 2. rade namietal výšku náhrady nákladov na poskytnutie zdravotnej starostlivosti poškodenému, uplatňovanú v tomto konaní žalobcom vo výške 880,10 eur s prísl. len tvrdením, že žalobca pred ich vyplatením jednotlivé položky úkonov zdravotnej starostlivosti nepreskúmal a ich poskytnutie neoveril, súd vyhodnotil ako nedôvodnú, nakoľko žalovaný v 2. rade okrem popretia skutkových tvrdení žalobcu v tomto smere žiadne prostriedky procesnej obrany v konaní nepredložil ani neoznačil.

11. Pokiaľ sa žalobca v konaní domáhal aj zaplatenia príslušenstva, za odôvodnený nárok súd na základe vykonaného dokazovania, cit. ust. §§ 517, 563 Obč. zák. a ustálenej súdnej praxe a v súlade s obranou žalovaného v 2. rade uznal nárok žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania iba v rozsahu a výške:

- zo sumy 8 847,-eur vo výške 9% ročne od 8.1.2011 do 4.7.2016 teda odo dňa, nasledujúceho po uplynutí dodatočne veriteľom poskytnutej lehoty na plnenie v písomnej kvalifikovanej výzve veriteľa na plnenie zo dňa 7.12.2010 do dňa, predchádzajúceho splneniu dlhu /žalovaným v 2. rade uhradená dňa 5.7.2016/,
- zo sumy 54 090,60 eur vo výške 9% ročne od 22.3.2011 do 4.7.2016 a zo sumy 4 365,83 eur vo výške 5% ročne od 5.7.2016 do zaplatenia, teda odo dňa, nasledujúceho po uplynutí dodatočne veriteľom

poskytnutej lehoty na plnenie sumy 54 090,60 eur v písomnej kvalifikovanej výzve veriteľa na plnenie zo dňa 21.2.2011, pričom časť z tejto sumy /49 724,77 eur/ bola žalovaným v 2. rade uhradená dňa 5.7.2016,

- zo sumy 10 818,12 eur vo výške 9% ročne od 24.3.2011 do zaplatenia, do zaplatenia, teda odo dňa, nasledujúceho po uplynutí dodatočne veriteľom poskytnutej lehoty na plnenie v písomnej kvalifikovanej výzve veriteľa na plnenie zo dňa 23.2.2011,

- zo sumy 11,28 eur vo výške 5,05% ročne od 28.10.2014 do zaplatenia, teda odo dňa, nasledujúceho po dni doručenia zmeny žaloby žalovaným o sumu pôvodne žalovanú vo výške 880,10 eur,

- zo sumy 30 149,24 eur vo výške 5,05% ročne od 3.12.2015 do zaplatenia, teda odo dňa, nasledujúceho po dni doručenia zmeny žaloby žalovaným o sumu pôvodne žalovanú vo výške 41 107,22 eur /doplatenia bolestného, SSÚ a úrokov z omeškania/ a vo zvyšku žalobu v časti príslušenstva ako nedôvodnú, nemajúcu oporu v zákone ani vo vykonanom dokazovaní, zamietol.

12. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 256 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane, keďže v tomto prípade procesne zavinili zastavenie konania žalovaní svojim správaním sa po podaní žaloby /čiastočné splnenie dlhu/, následkom čoho žalobca vzal žalobu v zaplatennej časti späť. V časti konania o veci samej súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci tak, že žalovaným v 1. a 2. rade priznal nárok na pomernú časť náhrady trov konania, keďže boli v konaní proti žalobcovi úspešní vo výške istiny 45 902,17 eur a neúspešní vo výške istiny 14 169,60 eur.

13. Proti predmetnému rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým súd zamietol žalobu čo do plnej výšky uplatňovaného plnenia podal odvolanie žalobca v súlade s § 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p., ktorý žiada odvolací súd, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie do tretieho výroku zmenil tak, že zaviazá žalovaných 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 15.041,80 € a úroky z omeškania zo sumy 8.847,- € vo výške 9 % ročne od 8.1.2011 do 04.07.2016, zo sumy 54.090,60 eur vo zvyšku vo výške 9 % ročne od 22.03.2011 do 04.07.2016, zo sumy 4.6365,83 € vo výške 5 % ročne od 05.07.2016 do zaplatenia zo sumy 10.81842 eur vo výške 9 % ročne od 24.03.2011 do zaplatenia, zo sumy 880,10 eur vo výške 5,05 % ročne od 28.10.2011 do zaplatenia, zo sumy 30.149,24 eur vo výške 5,05% ročne od 03.12.2015 do zaplatenia. Žalobca zastáva názor, že nie je namieste zo strany súdu prvej inštancie, ponížovať výplatu zdravotne poisťovní na sumu 11,28 eur ako rozdiel medzi žalobcom poukázanou sumou náhradného poisťového plnenia vo výške 880,10 € a Okresným súdom Pezinok, sp. zn. 3T/81/2013 priznanou sumou Všeobecnej zdravotnej poisťovni vo výške 21.273,56 €. Žalobca ďalej poukazuje na to, že v tomto konaní sa neprejednáva tá istá vec ako v trestnom konaní. Chýba tu totožnosť subjektov a totožnosť uplatňovaného nároku (v tomto prípade sa nejedná o res iudicatae a to aj s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 13.10.2009, sp. zn. 5Cdo/120/2009). V tejto súvislosti žalobca poukazuje na to, že žalobcom v tomto konaní je iný subjekt, ktorý si v adhéznom konaní neuplatňoval, avšak jeho nárok na náhradu vyplatených súm voči žalovaným vyplýva z § 24 zákona č. 381/2001 Z.z. t.j. nárok má celkom odlišný právny a skutkový základ. Odvolateľ uvádza, že uspokojil nárok zdravotnej poisťovne poškodeného s poukazom na § 24 ods. 2 písm. c) v spojení s § 4 odsek 3 zákona č. 381/2001 Z. z., pričom tým, že plnil svoju povinnosť, vznikol mu voči žalovaným oprávnený nárok na náhradu tomu, kto zodpovedá za škodu podľa § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. Žalobca zastáva názor, že súd prvej inštancie mal za dôvodné plnenie poškodenému, považovať okrem súm uvedených v bode 87. rozsudku (bolestné v celkovej výške 11.672,01 € a sťaženie spoločenského uplatnenia a jeho mimoriadneho zvýšenia v celkovej výške 92.232,95 eur, aj náhradu nákladov zdravotnej starostlivosti vo výške 880,10 eur. Žalobca poukazuje aj na tú skutočnosť, že náhrada poisťového plnenia za náklady zdravotnej starostlivosti už bola krátená z dôvodu spoluzodpovednosti poškodeného, a to až vo výške 40 %, preto podľa žalobcu nie je dôvod na ponížovanie náhrady o ďalších 30%. Žalobca má za to, že v súlade s vyhodnotením podielu spoluzodpovednosti poškodeného na vzniku škody v rozsahu 30% súd prvej inštancie mal krátiť iba sumu 103.904,96 eur.

14. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný 2/, ktorý žiada odvolací súd, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdil a žalobcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, pričom uvádza, že všetky nároky vyplývajúce z rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplatil.

15. K vyjadreniu žalovaného 2/ sa vyjadril žalobca, ktorý poukazuje na to, že sa pridrižiava svojich námietok uvedených v odvolaní a opätovne žiada odvolací súd, aby rozhodol v súlade s jeho podaným odvolaním.

16. Podľa § 470 ods. 1 prechodných ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok platného a účinného od 1.7.2016 (ďalej len „C.s.p.“) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

17. Odvolací súd, viazaný rozsahom (§ 379 C.s.p.) a odvolacími dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania, (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

18. Po oboznámení sa so spisom súdu prvej inštancie, má odvolací súd za to, že nie možné preskúmať rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti výroku, ktorým súd žalovaným 1/ a 2/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne úroky z omeškania zo sumy 11,28 eur vo výške 5,05 % ročne od 28.10.2014 do zaplatenia, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Súd prvej inštancie v rámci svojho rozhodnutia neuvádza postup ani dôvody, ako dospel k predmetnej sume, ktorú zaviazal žalovaných 1/ a 2/ zaplatiť.

19. Pretože tieto nedostatky sú zásadné a predstavujú prekážku preskúmateľnosti rozsudku pre nezrozumiteľnosť, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zamietavom výroku a výroku o náhrade trov konania zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p./ a vec vrátil súdu prvej inštancie v tejto časti na ďalšie konanie /§ 391 ods. 1 C.s.p. zachovávajúc podmienku dvojinštančnosti konania.

20. Súd prvej inštancie v ďalšom konaní opätovne vec prejedná, a vyrovná sa s odvolacím súdom namietanými nedostatkami. Súd prvej inštancie sa v rámci svojho rozhodnutia taktiež vyrovná s podaním žalobcu doručeným súdu dňa 01.02.2018, nachádzajúcim sa v súdnom spise súdu na strane č. 601.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p., § 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).